

„Už nemají víno“ (Jan 2,1-11)

Poslech písně:

Prázdno je, Bože, chýbaš nám. Prázdny je priestor tu i tam.

Jeho hrôza či veleba. Prázdno je, Bože, bez teba.

Prázdno je slze vo víčku, prázdno je uhlom v ohníčku,

*prázdno je deťom, starobe, prázdno je tráve na hrobe –
chýba do nej tvoj tichý križ.*

Pomysli, Bože, pomysli, to nie ty – my sme odišli.

Ale my predsa prideme zo zeme k tebe, do zeme.

*Veď ten, kto nežil na zemi, nevie, kde more pramení;
nemôže ani do neba.*

Prázdno je Bože, bez teba.

*A preto maj nás trochu rád. Keby si nebol pod i nad,
vo vnútri vecí, okolo, všetko, čo je, by nebolo.*

Text: na motiv básně Milana Rúfusa. Hudba: Maroš Kachút, ATLANTA

Z přípravné katecheze

Alternativa k tomu, abychom si odpověď dávali my sami, nebo k tomu, abychom popírali možnost jakékoliv odpovědi, spočívá v očekávání. Se zvláštní intenzitou vyjádřili toto lidské očekávání proroci Starého zákona. Jde o očekávání Mesiáše, který je Boží odpovědí lidu. V průběhu adventní doby budou naši cestu k Vánocům provázet proroci, kteří vedou naše srdce k očekávání Boha, jenž přichází a odpovídá na naši žízeň: „Rosu dejte, nebesa, zhůry...“ (Is 45,8)

Píseň na výstav:

Přijď, ó Pane, přijď do našich srdcí, přijď, ó Pane, přijď mezi nás.

Přijď, ó Pane, přijď do našich srdcí a rozsviť světlo svojí lásky v nás.

Z přípravné katecheze

Bůh poslal svého Syna. To je Boží odpověď na lidské očekávání. Křesťanství ve své podstatě znamená: Bůh poslal svého Syna. Je důležité, abychom své představy o víře konfrontovali s tímto poselstvím, jenž je tak prosté a zároveň radikální. [...]

Jelikož Bůh poslal svého Syna, chtěl na naše očekávání odpovědět **osobně**. Syn není pouhým poslem, není pouhým prorokem. Syn je, jako to každou

svědčí svými ranami; svatý Antonín z Padovy, svatý Bernard, svatá Kateřina ze Sieny a mnoho jiných. [...]

Nuže, ráda bych to uzavřela tímto: abychom se vždy, když myslíme na Krista, rozpomínali na lásku, s níž nám udělil tolik milostí, a jak velkou nám ji (rozuměj: lásku) projevili Bůh, když nám dal takovou záruku, že nás má rád; neboť láska vyvolává lásku. A i kdyby to bylo zcela na počátku a my byli ještě velmi ubozí, přece se snažme jít tak, abychom si toho stále hleděli a probouzeli v sobě lásku. Neboť když nám jednou Pán udělí milost, že se nám tato láska vtiskne do srdce, pak nám všechno bude připadat snadným a vykonáme cokoli zakrátko a velmi snadno.

Sv. Terezie z Ávily: Kniha života, 22,6-7.14

Chvilé ticha

Píseň:

Vyvyšuji tebe, Pane, nad tímto dnem.

Vyvyšuji tebe, Pane, nad každým člověkem.

Vyvyšuji tebe, Pane, nad vším, co stvořeno jest.

Vyvyšuji tebe, Pane, i nad svým životem.

Vyvyšuji tvoje jméno nad každé jméno.

Spontánní přímluvy

...za sebe navzájem i za ty, kteří ještě nezaslechli odpověď, kterou dává Bůh člověku.

Odpověď na jednotlivé přímluvy:

O Christe, Domine Iesu. O Christe, Domine Iesu.

Otče náš...

Píseň na závěr:

Můj Bůh je můj štít, je mou písní,

já vím, on mi odpoví a mocí svého jména vysvobodí.

Chci žít ve stínu křídel tvých,

spěchám do stínu křídel tvých,

smím žít ve stínu křídel tvých.

Teď smím jít v pokoji dál,

vím že jsi mi blízko, aleluja.

neděli vyznáváme v Krédu: „Bůh z Boha, světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, ne stvořený, jedné podstaty s Otcem“. Na lidskou žízeň může dát odpověď pouze Bůh a on to učinil **osobně**. [...]

Chvilé ticha

Vyznání víry

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného. Věřím v jednoho Pána, Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce. Věřím v Ducha svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků. Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

Z přípravné katecheze

Bůh chtěl člověku odpovědět **lidským způsobem**. A tak poté, co jsme v Krédu vyznali, že Syn je Bůh, pokračujeme vyznáním, že „on pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe, skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem“. Syn Boží se stal člověkem, aby na naši žízeň odpověděl **lidským způsobem**, aby s člověkem navázal dialog, protože v Ježíši Kristu neviditelný Bůh promlouvá k lidem jako k přátelům. Proto není jiná cesta k přijetí odpovědi, kterou je sám Bůh, a kterou nám zdarma nabízí, než lidství Ježíše Krista.

Píseň:

Přijď, Duchu Svatý, k nám, přijď se svým dotykem,
svou náruč otvírám před tvým vlídným pokojem.
Přijď do všech mých zmatků, přijď do všech mých obav,
přijď do všech mých nejistot, přijď do všech mých neklidů.

Z evangelia podle Jana

Jan 2,1-11

Třetí den byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě

nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Stálo tam šest kamenných džbánů na vodu, určených k očišťování předepsanému u židů, a každý džbán byl na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj. A nařídil jim: „Teď naberte a doneste správci svatby!“ Donesli, a jakmile správce svatby okusil vodu proměněnou ve víno - nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří načerpali vodu, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapijí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.“ To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili.

Chvilé ticha

Píseň:

Dáváš mi lásku vzácnou, dáváš mi přátelství,
vždyť mám teď touhu jasnou jít na tvé nádvoří,
chválit tvé svaté jméno, přebývat v tvých hlubinách
v srdci mít lásku tvou, jenom s ní žít.

Svědectví sv. Terezie z Ávily, patronky SDM 2011

Když je přítomen tak dobrý přítel, když má člověk tak dobrého kapitána, který je první ochoten trpět, všechno se dá snést: On pomáhá a posiluje; nikdy nezklame; je opravdovým přítelem. A já jasně vidím – a viděla jsem to později – že k tomu, abychom uspokojili Boha a aby nám On udělil velké milosti, chce, aby se tak dělo prostřednictvím tohoto nejsvětějšího Lidství, o kterém Jeho Majestát řekl, že v něm má zalíbení (viz Mt 3,17). Opravdu nesčetněkrát jsem to viděla ze zkušenosti. Také mi to Pán řekl. Viděla jsem jasně, že těmito dveřmi máme vstoupit...

Takže nechtějme jinou cestu, i kdybychom byli na vrcholku kontemplace; protože tudy jdeme bezpečně. Tento náš Pán je tím, skrze něhož k nám přicházejí všechna dobrodiní (Žid 2,10; 2 Petr 1,4). On nás bude učit. Když budeme hledět na jeho život, uvidíme nejlepší předlohu. Co víc chceme od tak dobrého přítele po boku, který nás nenechá v trápeních a protiventství, jež způsobují lidé světa? Blahoslavený, kdo jej bude opravdu milovat a mít jej stále u sebe. Hledme na slavného svatého Pavla, zdá se, že měl na rtech stále Ježíše, jako ten, kdo ho má opravdu v srdci. Pečlivě jsem si prohlédla, poté, co jsem to pochopila, některé světky, velké kontemplativní osoby, a ani ony nešly jinou cestou. Svatý František o tom